

Δόκιμη 29άρι ALL Mountain στα μονοπάτια της Λέσβου

Σκοπός αυτού του άρθρου δεν είναι να γίνει ένα ακόμα συγκριτικό ανάμεσα σε τροχούς 26 και 29 ιντσών, αλλά μια δοκιμή ενός ποδηλάτου 29" στα απαιτητικά μονοπάτια της Λέσβου. Για το λόγο αυτό και το 29άρι της δοκιμής δεν είναι το κλασικό 29άρι που θα συναντήσουμε σε όλους τους αγώνες XC, αλλά τροποποιημένο για να αντέξει και να ανταπεξέλθει στην δοκιμασία! Αυτό που πραγματικά ήθελα να δοκιμάσω, είναι το πόσο πιο καλό και σε ποια σημεία είναι ένα 29άρι μέσα στα κακοτράχαλα, σαθρά, κλειστά και τεχνικά μονοπάτια που κάνουμε τις βόλτες μας και όχι το πόσο καλύτερο θα είναι σε έναν αγώνα XC. Το ότι στους αγώνες XC τα 29άρια έχουν κυριαρχήσει δεν είναι τυχαίο, αλλά εμείς εδώ όταν θα έρθει η ώρα να αγοράσουμε το επόμενο ποδήλατο, τι να κάνουμε? Μας κάνει το 29άρι?

Το ποδήλατο:

Ο σκελετός πάνω στον οποίο στήθηκε το ποδήλατο είναι ο CUBE Aim 29". Ένας απλός 29άρης Hardtail σκελετός, μη αγωνιστικών προδιαγραφών αλλά πολύ γερός, που φοράει ποτήρια εσωτερικής διάστασης 44mm. Αυτή η διάσταση επιτρέπει να τοποθετηθεί, με τα κατάλληλα ποτήρια, πιρούνι και 1 1/8 και tapered. Το πιρούνι που επέλεξα ήταν το Manitou Tower Pro 140mm, tapered με 15mm άξονα. Εκτός από το ότι είναι απίστευτα στιβαρό, έχει και το σύστημα ABS στη ρύθμιση του rebound το οποίο επιτρέπει το πλήρες κλείδωμά του, πράγμα σωτήριο για τα ανοιχτά ανηφορικά κομμάτια. Μια 10άρα σειρά Shimano XT αναλαμβάνει την σωστή μετάδοση της κίνησης και για τις ελαφριές ταχύτητες αντικαταστάθηκε το μικρό 22άρι γρανάζι με το 23άρι της ROTOR. Οι τροχοί φοράνε φαρδιά στεφάνια της Alex rims με DT ακτίνες και DT240s κέντρο, με 10αρι άξονα πίσω. Τα ελαστικά που επέλεξα είναι τα δοκιμασμένα [MAXXIS Ardent](#). Το τιμόνι είναι 750mm και ο λαϊμός 70mm, για να έχει μια άνετη all mountain θέση οδήγησης. Τέλος φοράει και το απαραίτητο πλέον ρυθμιζόμενο παλουκόσελο 100mm διαδρομής της KS.

Λίγη Θεωρία:

Μιας και τα έχουμε ξανά πει, θα σας παραπέμψω [ΕΔΩ](#), όσους θέλουν να θυμηθούν τις διαφορές των δυο διαστάσεων. Το μόνο που θα αναφέρω είναι ότι γενικά το 29άρι περνάει πιο εύκολα πάνω από ανωμαλίες, αλλά είναι πιο δυσκίνητο σε στενά κομμάτια. Αυτά πάντα στην θεωρία!!!

Το μέρος της δοκιμής:

Που αλλού να πας για να δοκιμάσεις ένα ποδήλατο? Στάνη και Μελίσσια ανάβαση, Μελίσσια και Στάνη κατάβαση. Σφιχτό και τεχνικό μονοπάτι με σαθρά κομμάτια αλλά και σημεία που μπορείς να αναπτύξεις ταχύτητα και να μπεις γρήγορα στις στενές γραμμές της επιστροφής.

Στην πράξη:

Έχω γράψει και σβήσει πάνω από 10 φορές, τις δυο πρώτες σειρές αυτή της ενότητας! Ως φανατικός "μονοπατάκιας" και ως ακόμα πιο φανατικός υποστηρικτής των 26 ιντσών, πώς να καταφέρω να περάσω τον ενθουσιασμό μου χωρίς να φανώ υπερβολικός? Ας τα πάρω από την αρχή.... Το ποδήλατο φυσικά στην ασφαλτο πετάει. Ο μεγάλος τροχός το κάνει να συμπεριφέρεται σαν κούρσα. Το ίδιο συμβαίνει και στον χωματόδρομο και εδώ η χρήση του ROTOR ήρθε να προσθέσει ένα ακόμα θετικό!

Το οβάλ γρανάζι της ROTOR, αν και δεν το καταλαβαίνεις ιδιαίτερα στις χαμηλές σχέσεις, δεν αφήνει τα πόδια σου να “καούν”, πράγμα το οποίο στα παρατεταμένα ανηφορικά σου δίνει κουράγιο. Όταν μπήκα στην Στάνη(απότομο, τεχνικό ανηφορικό), το πρώτο που παρατήρησα ήταν ότι ο τροχός περνάει πάνω από τα εμπόδια με μεγάλη ευκολία. Αυτό το φρενάρισμα που νιώθεις στην ανηφόρα όταν ο πίσω τροχός βρει ένα εμπόδιο, είναι κατά 50% λιγότερο ακόμα και από full suspension ποδήλατο. Στη πρώτη κλειστή στροφή του μονοπατιού, που πολλοί δυσκολεύονται, από την μια κατάλαβα το μέγεθος της ρόδας αλλά από την άλλη πάτησε πολύ σταθερά λόγω του μεγαλύτερου σημείου επαφής με το έδαφος που έχει ο 29αρης τροχός. Επίσης το μεγάλο μεταξόνιο δεν αφήνει το ποδήλατο να “σουζάρει”, παρά τους 4 πόντους που το έχω ψιλώσει λόγω της ανάρτησης. Όταν έφτασα και ανέβηκα το απότομο ανηφορικό, η έκπληξη ήταν τεράστια.

Πρώτο συμπέρασμα.... Πολύ πιο εύκολη προσπέλαση των εμποδίων και τρομερή πρόσφυση του πίσω τροχού στα σαθρά(μη ξεχνάτε ότι το ποδήλατο είναι hardtail). Από την άλλη ως αρνητικό είναι ότι όταν πατήσεις είναι δύσκολο να ξεκινήσεις. Μόνο η πρώτη πετάλια είναι δύσκολη, μιας και αν πάρεις λίγη φορά στην συνέχεια είναι πιο σταθερό από 26άρι.

Στο τέλος της Στάνης ήρθε το δεύτερο συμπέρασμα..... από την μια σε ξεκουράζει η εύκολη προσπέλαση των εμποδίων αλλά από την άλλη έχει πιο βάρη πάτημα από ένα 26άρι.

Για το ανηφορικό κομμάτι των Μελισσιών δεν θα πω κάτι μιας και απλά τα πράγματα ήταν πιο εύκολα από την Στάνη, και το ότι συνήθισα το ποδήλατο τα έκανε ακόμα πιο εύκολα. Το μόνο που θα αναφέρω είναι ότι στο απότομο ανηφορικό που στο τέλος του έχει την ρίζα, το ποδήλατο ανέβηκε χωρίς να κάνει το παραμικρό σπινιάρισμα!!!

Και ήρθε η ώρα της κατάβασης. Εδώ είναι το σημείο που πραγματικά υπερέχει το 29αρι! Το ότι θα κατέβαινα τα Μελισσια με ένα 29άρι hardtail το οποίο καβαλούσα για πρώτη φορά και θα αισθανόμουν την ίδια ασφάλεια και σε μερικά σημεία μεγαλύτερη από το Enduro, δεν μπορώ ακόμα να το πιστέψω και να το χωνέψω! Μπορώ να γράφω ώρες για το πόσο σταθερό, προβλέψιμο και εύκολο στον χειρισμό ήταν κατά την κατάβαση σε όλα τα σημεία, είτε ανοιχτά, είτε κλειστά, είτε πάνω από πέτρες, στο φρενάρισμα και όλα αυτά χωρίς πίσω ανάρτηση!!!!

Πιστεύω ότι το ποδήλατο είχε πολύ καλό στήσιμο για all mountain χρήση και ότι η επιλογή των επιμέρους περιφερικών βοήθησε στο να ανταπεξέλθει αλλά και να κάνει αυτή τη βόλτα τόσο ευχάριστη. Αυτό ισχύει για όλα τα ποδήλατα και είναι κάτι που πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας. Κάθε ποδήλατο προορίζεται για κάποια χρήση. Αν κάνουμε κάτι ιδιαίτερο πρέπει να στήσουμε το ποδήλατό μας ανάλογα.

Σαν τελικό συμπέρασμα θα πω ότι στην ανηφόρα αν πεταλάρεις σταθερά(χωρίς να κάνεις περιπτεές τιμονιές) είναι ικανό να περάσει πάνω από ότα εμπόδια φανταστείς και να μη γλιστρήσει σε σημεία που δεν τολμούσες να περάσεις με το 26άρι. Οι ποδηλάτες που μαζί με το πετάλι συνηθίζουν να γυρίζουν και το τιμόνι, θα διαπιστώσουν ότι το ποδήλατο φρενάρει λόγω της μεγαλύτερης επιφάνειας επαφής του τροχού με το έδαφος. Στην κατηφόρα είναι πραγματικά υποδειγματική η συμπεριφορά σε όλα τα επίπεδα. Θεωρώ ότι το αρνητικό που τους καταλογίζουμε, ότι δηλαδή δυσκολεύονται στα κλειστά κομμάτια, είναι αμελητέο σε σχέση με τα θετικά που έχει.

Παρόλα αυτά δεν θα πω τρέξτε να πάρετε 29αρι! Αυτό που θα πω είναι ότι θέλω σαν τρελός να δοκιμάσω και full suspension 29" αλλά ακόμα περισσότερο 27άρι! Νομίζω ότι και αυτό θα έχει πολλά σημεία που θα με εκπλήξει! Όλα τα ποδήλατα έχουν σημεία που υπερέχουν έναντι των άλλων και θεωρώ ότι είναι καλό να υπάρχει αυτή η ποικιλία για να επιλέξουμε το καλύτερο για αυτό που μας αρέσει να κάνουμε.

Οι δόκιμες δεν θα σταματήσουν.....